

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 23 stycznia 2020 r.

w sprawie M. W.

wobec którego umorzono postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k. i orzeczono środek zabezpieczający w postaci umieszczenia w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym,

wniosku obrońcy podejrzanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 30 listopada 2018 r., w sprawie o sygn. akt II Ka (...), zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w R. z dnia 13 września 2017 r., w sprawie o sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek złożony przez obrońcę podejrzanego M. W. nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia

pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II KK 361/13, LEX nr 1427396).

Składając wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia obrońca podniósł, że jest to uzasadnione faktem, iż jego wykonanie „zależy od rozstrzygnięcia kasacji, bowiem taki skutek spowodowałby dla M.W. wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłoby się to z wyraźnym, nieuzasadnionym jego pokrzywdzeniem, także w zakresie zdrowia psychicznego, albowiem nie wyjaśniono i nie przesądzono w sposób jednoznaczny w postępowaniu o braku skuteczności leczenia ambulatoryjnego”. Wskazać jednak należy, że przedmiotowy wniosek nie zawiera takiej argumentacji, która przekonywałaby o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. w kontekście wymogów określających możliwości jej zastosowania. Nawet samo powołanie się na treść zarzutów oraz ich, zdaniem obrońcy, oczywistą zasadność, nie mogłoby zostać uznane za wystarczające w tym przypadku; nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka, rzeczywiście doszło do rażącego naruszenia wskazanych w kasacji przepisów, które to naruszenie w dodatku miałoby istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że zarzuty podniesione w kasacji będą prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać przeprowadzona dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.